

he is disqualified, I request Sri B. V. Narayana Reddy and Sri T. Siddalingaiya to state what they have to say on this question, after question hour on the 2nd April 1953.

I must, however, make it clear that whatever course I may adopt in disposing of this point, the provisions of article 193 of the Constitution make it very clear that the member concerned sits or votes at his own risk and the proceeding in the House or any opinion expressed by the Chair or action taken by me will afford no protection of any kind whatever to the member from the penalty that may flow from the provisions of the Constitution and the decision taken by the Rajpramukh under article 192.

1 P.M.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, on the 2nd April, can we have the Session in the morning, so that in the afternoon we may go to our places?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I will state it after lunch interval.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

BILLS PASSED IN THE LEGISLATIVE COUNCIL.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—On behalf of my colleague, the Minister for Law and Education, I beg to lay on the Table of the House the following Bills passed in the Legislative Council :

- (1) The Mysore House Rent and Accommodation Control (Amendment) Bill, 1953.
- (2) The Mysore General Clauses (Amendment) Bill, 1953.
- (3) The Mysore Municipal Laws (Amendment) Bill, 1953.
- (4) The Motor Vehicles (Mysore) (Amendment) Bill, 1953.

The SPEAKER.—The Minister for Home and Industries may move the Police (Amendment) Bill.

MYSORE POLICE (AMENDMENT) BILL, 1953.

Motion to consider.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Police (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶ ವಸ್ತು Statement of Objects and Reasons ನಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾದರೂ ಬಾಕಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಅದನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶದ ಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್, ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ನಭಯಮುಂದೆ ತಂದಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟು: ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಲಾಡ್‌ಸ್ಟ್ರೀಕರ್ ಅಥವಾ ಧ್ವನಿವರ್ಧಕ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ, ಅಥವಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ ಎಂದರೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ತೊಂದರಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲಾಡ್‌ಸ್ಟ್ರೀಕರು ಎಲ್ಲ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜೀವನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅನೇಕರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನರಗಳ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕಜನ ಅವರ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ. ಏನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು, 'ನಾನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾರೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತೇನೆ, ಈ ಲಾಡ್‌ಸ್ಟ್ರೀಕರುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಗೇಟುನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆಸಿ-ಎಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಓಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಓಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆತ ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ, ಸಿನಿಮಾಗಳು, ಹೋಟಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಐದು ಗಂಟೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಕಿಯಿಂದ ಜನ ಎದ್ದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಈ dead music ಪುರು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕರು ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಗ್ಯಾಮಾ ಫೋನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತೊಂಟಿ ಮಾಡಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ವಾಸಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮನ್ನಣೆಯಾದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

38-A ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಪೊಲೀಸ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್‌ಗಳು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್‌ಗಳು, ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಗಳು, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿರುವವರಿಗೆ ಪೊಲೀಸಿನವರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಜನರಾಗಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ದೂರುಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಬಂದು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಒಂದು ಹುಕುಂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂಥ ದ್ವೇಷದಿಂದಲೂ ಅದರ, ಈ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗ ತೃಡದೋ ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಅರಿತಿ ಮಾಡರು, ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ತೀರ್ಪು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಎರಡನೆಯ ಕ್ಯಾಜಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ಯಾಜು ಬರಿಯ ಒಂದು consequential ಅದ್ದುಪಡಿ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಯಾಜಿನಲ್ಲಿ, ಪೊಲೀಸ್ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 56-h ಅದರಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ (L-A) ಎಂದು ಕಠಿಣಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲೇಖನೆಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನೆಯ ಕ್ಯಾಜು ಕೂಡ ಒಂದು consequential ಬದಲಾವಣೆ 39-Aಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮನೋವೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ನಗರವಾದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ಎಷ್ಟಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮನೋವೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Police (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

*ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರೌಡ್‌ಸ್ಟೀಕರುಗಳು ಒಂದು Boon ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವು Curse ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಗೀತದ ಸುಖವನ್ನು ನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಶಾಂತವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನುಗ್ಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಎಂದೂಕೂಡ, ಇತರರ ಶಾಂತಿ ಭಂಗವಾಗುವಂತೆ ರೌಡ್‌ಸ್ಟೀಕರುಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾಗುವಂತೆ, ಆ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ರೌಡ್‌ಸ್ಟೀಕರುಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಾಕಾಲಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡದೆ, ರೌಡ್‌ಸ್ಟೀಕರುಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾದುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿರಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮನೋವೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ನ್ಯಾಯವಾದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲದಂತೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ಬೀರದಂತೆ ರೌಡ್‌ಸ್ಟೀಕರುಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಲು

ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅವಕಾಶವನ್ನಾಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾನುಮತವಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮನೋವೆಯನ್ನು ತಂದದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಾರವರ್ಗದವರು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿದೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narsipur).—Sir, I beg to oppose the Bill for the following reasons. The Bill seeks to give a very wide power to the Police. Under Section 38 (a) I particularly take objection to the words “or risk of annoyance”. Annoyance is such a vague term that anything can be construed as annoyance. To illustrate one example, a person who is interested in practising violin may be a source of annoyance to his neighbour. A Hindu family while worshipping God has to ring the bell ; but that might constitute annoyance to the Muslim neighbour. Therefore annoyance is such a vague term that it should be defined very definitely. Whenever we want to make such penal laws, the law should be very definite. I am not a lawyer by profession, but what a common man feels about it, I have just expressed.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You ask me, a lawyer, I will explain.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Later Sir. The next thing I object to is this. Whenever a person files a complaint to the Station House, this Section provides for sending that complaint to the District Superintendent, Assistant Superintendent or any Magistrate with First Class power. Those officers will have no discretion to deal with the complaint as such, but have the discretion about the nature of order that is to be issued. I submit, Sir, it is a very unfair position. The District Superintendent of Police, the Assistant Superintendent or the Magistrate with First-class powers has powers under this Section to immediately issue an order in writing and the particular person to whom this refers can only file an objection after the order is served. I submit, Sir, that immediately a complaint is received, it is not proper for the District Superintendent to take immediate action.

On the other hand, you should have provided here for the complainant and the complained to appear, before the District Magistrate taking any action about it. It amounts to giving a judgment *ex-parte*.

HON'BLE MEMBER.—There is recourse to revision.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Revision is after the order is received.

Under Clause 4 it is intended that production of sound is prohibited after ten in the night and within six o'clock in the morning. I submit, Sir, that the theatres generally have second shows. They run under the Cinematograph Act. Under this order, they will be prohibited from conducting their shows after ten. I would like to know whether the Cinematograph Act and the proposed Act conflict with each other.

Under Clause 5, the punishment that has been provided is deterrent. No doubt the maximum is provided but that does not mean always that the maximum penalty is to be imposed. But at the same time, when the maximum is there, it does not prevent the Magistrate from imposing the maximum. The provisions that are contemplated to be included under this Bill give such a wide power that it may be very difficult even to own a radio in a house. This applies generally to everybody for production of sound or reproduction of sound. Suppose I have a radio which I am running under a broadcast license very near the window; the sound produced by the radio travels to a distance of 90 feet. Even though at late hours I tune low, the sound travels to a distant of 70 feet. Clause 38-B says that if the sound is heard beyond fifty feet we are required to have a licence. Under that section I believe it will be really hard for any dweller to obtain not only broadcast licence but also the police licence. I think we are gradually drifting to a police State. Further, on occasions like marriage, feasts and festivals, we have blowing of pipes and generally in most of the villages we are beating

tom tom. But if this Bill is allowed to become law that is prohibited except under a licence. That means even a villager will have to go up the steps of the District Office and go to the place where there is the A. S. P. and obtain a licence and particularly this will be very difficult in cases where there are parties in villages. Therefore I submit that this Bill contemplates a very advanced power to the police.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—How I wish my friend reads clause 38-B?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I have read it. It is to be licensed.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Not only that. It refers only to Urban areas.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—It is stated like this:

“except under and in accordance with the conditions of a license granted by the District Superintendent or in such local area by such other officer as the State Government may, by notification in the *Mysore Gazette*, specify in this behalf.”

Mr. SPEAKER.—It is an amendment which has not come up.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—In the light of the observations I have made, my only submission is this. Let this Bill be referred to a Select Committee and I have sent a motion to that effect. If the Select Committee feels that what has been provided for will be for the good of the people then you can as well bring it before this House and see that it is passed.

Thank you.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಮುಂತಾದ ಹೊಡ್ಡು ಹೊಡ್ಡು ನಗರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕೂರತು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಆನಂತರಾಮನ್)

ನಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಶ್ರೀ ರಾಮನವಮಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ವಾದ್ಯಗಳು, ರೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ, ಹರಿಕಥೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಸುತ್ತ ವಿಶೇಷ ಗರಾಟೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಈ ಸಿನಿಮಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ವಾಪಿ ನಮ್ಮ ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ ಮಲ್ಟೀಶ್ವರಂ, ಶ್ರೀರಾಮಪುರ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ 9-10 ಗಂಟೆಗಳ ಮೇಲೂ ಸಹ ಈ ರೌಡ್‌ ಸ್ಪೀಕರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ, ಭಜನೆ, ಹರಿಕಥೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಓದುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಂಪಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳೂ, ಹರಿಕಥೆಗಳೂ ರಾತ್ರಿ 10 ಗಂಟೆ ಮೇಲೆ ಫಾರಂಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಗಂತೂ ಇದನ್ನು ಸೈರಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಾಗ 8-10 ಜನ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳು, 8-10 ರೌಡ್‌ ಸ್ಪೀಕರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿದಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಅನೇಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆದರಲ್ಲೂ ಆ ಚುನಾವಣೆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಜೂ ಬಾಜು ಇದ್ದಂಥ 50-60 ವ ನೆಗಳವರು ಆ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದು, ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋದ ನಂತರ ಅವರು ವಾಪಸು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಇಂಥ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರಬಾರದೆಂದು ಈ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಾದರೂ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೇನು? ರಾತ್ರಿ 10 ಘಂಟೆಗಳಾದನಂತರ ಯಾರೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗರಾಟೆಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. 10 ಘಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪಿಲ್ಲಿಗೆ ಗರಾಟೆ ಆಗದೆ ಜನರಿಗೆ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ನಿದ್ರಾಭಂಗಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ಸಾಲದಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರತಕ್ಕ 38 (ಎ) ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ "ಪ್ರೀಮಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಡಿ ಎಸ್. ಪಿ. ಅಥವಾ ಎ. ಎಸ್. ಪಿ. ಅಥವಾ" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಆ ಪದಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮನೋದಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಚಿ. ನರಸೀಪುರಕ್ಕೆ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಜನರು ಇದನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—As the amending Bill stands there is nothing to say that it does not apply to rural areas. But the whole amending Bill as such including clause 38-A is comprehensive enough.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—5,000 ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿಂತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳೆಲ್ಲಾ urban area ಆಗುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ urban area ಆಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸಂಗೀತ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ, ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೂ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನ್ವಯಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—Would it be agreeable to have this tried in the first instance in the Cities of Bangalore and Mysore and then extend it to the rest of the State or is it the intention of the Government that even as it is it should be tried elsewhere also? I want clarification on this point.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—It has been a great nuisance wherever it is. Why should it be restricted to the Cities of Bangalore and Mysore?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ 38-ಎನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜು (1) ಮತ್ತು (2)ರ ಪ್ರಕಾರ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳು ನಡೆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ annoyance to persons who dwell in the vicinity ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕ್ಲಾಜು (2)ರಲ್ಲಿ "vicinity" ಎಂಬ ಪದ ಸಹ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆಯೆಂದೂ, (3)ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರ

ತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಡೆಟರೇಂಟ್ ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾವೀಗ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ. ಈ annoyance ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ Law Lexiconದಲ್ಲಿ ಏನು ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ,—

"Any hurt done to a place, public or private, by placing anything thereon that may breed infection, or by encroachment or such-like means."

It means much the same thing as nuisance. Here, it appears to me, it is used in the sense "nuisance."

ಇನ್ನು ಈ "nuisance" ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ರಾ.ಲೆಕ್ಸಿಕಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದರೆ.—

The term "nuisance" according to Law Lexicon means literally "annoyance"—anything which works out to hurt, inconvenience or damage or which essentially interferes with the enjoyment of life or property.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—It is in favour of me.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is not in your favour.

ಇದು ಈ ವಿವರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಇದು ನನ್ನ ಇಷ್ಟ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಬಲ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅಂಥವರಿಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದುದೇ ಆದರೆ ಅವರು ಊರಿನ ಹೊರಗಡೆಹೋಗಿ ಜನಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರಿಗಾದರೂ ಔತಣದ ಊಟ ಎಂದು ದಿನ ಅಥವಾ ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಸದಾ ಔತಣದ ಊಟವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಆ ಊಟ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಗಲಾಟೆಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹಗಲೂ, ರಾತ್ರಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ದಿನವೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಆಗ ಇದು "Nuisance" ಆಗದೆ ಮತ್ತೇನಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀರಂಗಪ್ಪಣ್ಣ.—ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ.—ಈ ವಿವರ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಗಿ ಕೂಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ತಾನೆ ಮಾಜಿ ಮೇಯರ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳೇನಾದರೂ ನಡೆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಏನಾದರೂ ಈ ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ

ರ ತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಬಹಳ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲೂ ಇದಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಿದನಂತರ ಇಂಥ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ essential and inevitable ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು, ಇದನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಬಾಂಬೆ ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ, ಜುಜುಬಿಯಾಗಿ 5-10 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುರ್ಮಾನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ಅವರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು, (ಇದೇ ಹತ್ತೊಂದು ಜುರ್ಮಾನೆ ತಾನೇ ಅವರು ಹಾಕುವುದು ಹಾಕಲಿ ಬಿಡು, ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುರಾಯಿತು) ಎಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಜನರಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಒಂದು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪದರಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನಂತರ ಪುನಃ ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರಲಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಡೆಟರೇಂಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವಕಾರಣ ಆ 'vicinity' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಯಾವ conflict ಆಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಈ ಆಕ್ಟನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರನಾದ್ಯಂತವೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೀರಿ; ಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪುಶ್ಕೆಯನ್ನೆತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ 38 (A)ನಲ್ಲಿ "at any place" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಈ ಕಾರಣವು ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ತಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆಕ್ಟನ್ನು ಕೇವಲ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಕಾರಣ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Sri K. Pattabhiraman's difficulty, subject to correction, is that clause 38-A refers to the whole State because the words used are "in any area" but that the amendment which the Hon'ble Minister desires to move later on applies to the question of licensing in the urban area.

1-30 P.M.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—With a view to obviate that position, I may clearly say, if any amendment is moved that even section 38-A should apply to urban areas, I am prepared to accept it.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—The term 'urban area' as far as I can see even in the General Clauses Act for which you are seeking an amendment, is not actually defined. You must only take it from the connotation as it is generally accepted. Even towns throughout the State will come under 'urban area'. Perhaps this nuisance is more keenly felt in the Cities of Bangalore and Mysore and if Sri Bheemappa Naik will agree, I think we may in the first instance try it in the two cities, and, as things develop, you may take power to extend it to other areas as and when necessary. Some such amendment may be accepted. As regards actual clauses, certain defects are brought to the notice of the House by Sri Srinivasa Iyengar. When they are taken up, I will say one or two words. I think this may commend itself to the Hon'ble Minister.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I understand a motion is to be moved by Sri Srinivasa Iyengar that the Bill may be referred to a Select Committee. I have no objection to the Committee being appointed so that it may meet at 3 o'clock and submit a report at 3-30.

Mr. SPEAKER.—Is there such an urgency? We can have it on the 6th or some such date.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—This will have to go again before the Upper House. It is for that reason, I am making this earnest submission.

Mr. SPEAKER.—What is the last date?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I do not remember the exact date. I think 4th of April, according to the present programme.

I understand there is some other provision whereby without the Bill

actually going to the Select Committee, the object with which I want it to be referred to a Select Committee may be achieved and at the same time get the desired effect. Some Hon'ble Member may move the required amendment and get the desired effect. Within two minutes I will let you know. If that can be done, it will save a lot of delay. I would invite your kind attention to rule 88 of the Rules of Procedure in the Legislative Assembly whereby, "at any stage of a Bill which is under discussion in the Assembly a motion that the debate on the Bill be adjourned may be moved with the consent of the Speaker." I leave it to you. If the Select Committee is necessary, I have absolutely no objection, but I am racing against time; that is the only difficulty. Otherwise, I have no objection for the Select Committee being

An **HON'BLE MEMBER.**—What is the purpose of invoking rule 88?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The present stage of consideration may be stopped and if the Speaker allows, I will take it up some time hence. In the meanwhile, we may meet and if there is any amendment we may move the amendment; if we accept the amendment, your object will be achieved.

Mr. SPEAKER.—There is some difficulty. If it is referred to the Select Committee, the Select Committee will have to meet formally and a report is to be prepared and that has got to be printed. That takes its own time. The purpose will be served by postponement of this Bill till tomorrow. If the House is agreeable and if the Hon'ble Minister makes a motion it will be all right.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I beg to move:

"That under rule 88 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly further consideration of the Bill may be taken up tomorrow."

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That under rule 88 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly further consideration of the Bill may be taken up to-morrow.”

The motion was adopted.

MYSORE STAMP (AMENDMENT) BILL, 1953.

Motion to consider.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Stamp (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

It is an important measure and at the same time there is not much contention about it. I pray that it may be passed.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—You have said :

“In Article 23-A of Schedule I-A to the Mysore Stamp Act, 1900, the paragraph relating to Exemption from the said Article shall be omitted and shall always be deemed to have been omitted.”

That is the amendment. You have said : “shall be omitted and shall always be deemed to have been omitted.” Before we make up our minds on the proposed amendment of Sri R. Anantaraman, I would like to know the implication of those words.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—On the advice of the High Court it is now proposed to make that amendment.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—What is the effect of that? I will make myself clear. The amending Bill.....

Mr. SPEAKER.—Why not you do it when the amendment is taken up?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—If the implication is made clear,

possibly we may not object at all. But if I know that the implication is what I have in my mind, I may oppose the very Bill.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—It should have retrospective effect. That is the implication.

Mr. SPEAKER.—Are you convinced?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—Yes, Sir.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Stamp (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

*Sri J. MOHAMED IMAM.—(Jagalur).—It is with immense pleasure that I support this Bill. I will support all measures which aim at the enhancement of the prestige of the State and which will really do justice and I must pay a compliment to the Government and the Ministers concerned that they have found this humiliating position and that they have tried to rectify this. Till now our Advocates were in a humiliating position. Whereas the Advocates of other High Courts could come and freely practice here, the Advocates of the Mysore High Court could not appear in any other High Court. It was really a sad state of affairs and I am glad the Government have realised this and they have tried to rectify this, and I welcome this measure.

I may also state whether it should have a retrospective effect or not. There is difference of opinion. We will come to it when we take up Sri Anantaraman's amendment. I want to point out another thing. India is one and the same. All the High Courts are subjected to the Indian Constitution and I think an Advocate of one High Court should be in a position to practise in any other High Court in India and I believe some such provision is being made in the Centre. Anyhow it is a healthy measure and I welcome this.